

Dr. Iványi János **1924-2014**

Békéssámson Gyulamező nevű tanyaterületén született 1924-ben. Iskoláit Szentesen végezte, orvosi diplomát 1949-ben Szegeden szerzett. 6 évig a Hetényi Géza vezette szegedi I. sz. Belklinikán, 1955-1960 között a jászberényi kórházban, 1960-tól a gyulai Pándy Kálmán megyei kórházban dolgozott 35 éven át. 1983 óta c. egyetemi docens. Gyulai ténykedése során évtizedekig megyei szakfelügyelőként koordinálta Békés megye kórházi belgyógyászati osztályainak működését, segítségével alakult ki a gyulai megyei kórház 3 belgyógyászati osztályának profiltvékenysége. 10 munkatársa lett osztályvezető főorvos. 3 orvosfia ugyancsak vezető beosztásban dolgozik. Belorvostan és a fertőző betegségek és a sportorvostan szakorvosa, diabetológus orvos. Éveken át volt a belgyógyász, a diabetes és hypertonia társaság vezetőségi tagja. Az 1969-ben elindított délmagyarországi belgyógyász decentrum egyik alapítója és 2009-ig elnöke. 1955-től foglalkozik diabéteszel. 477 közleményt és 5 könyvfejezetet írt, kanidátusi értekezését „Részek a klinikai diabetológia egészéből” címmel 1990-ben védte meg. Hosszú éveken át véleményformáló tagja volt a Magyar Diabetes Társaság vezetőségének, a második hazai kongresszust 1974-ben rendezte Gyulán, 1984-ben Hetényi Géza pályadíjat nyert, 1996-ban Pro Diabetológia kitüntetést kapott diabetológiai munkássága elismeréseként, nyugdíjazását követően a Társaság Tanácsadó Testületének tagja volt. Az Orvosi Hetilap mintegy 3000 folyóirat referátumát közölte egészen a legutóbbi időkgig, amiért Markusovszky díjak, az emlékérem és számos emléklap jelentette az elismerést. Számos más kitüntetés is igazolta munkássága jelentőségét: 1987-ben “Kiváló orvos” kitüntetést kapott, TIT aranykoszorús jelvény (1979), Pándy emlékérem (1988), Békés megyéért díj (1994), Gyula város díszpolgára,(1999), Batthyány-Strattmann-emlékérem (2000) tulajdonosa, gyémántdiplomás orvos.

Iványi János szűkebb és tágabb környezetében, a Magyar Diabetes Társaságban is meghatározó orvos-személyiség volt. Gyulán belgyógyászati, diabetológiai iskolát alapított, megszervezte és működésében segítette a megye cukorbeteg ellátását, epidemiológiai felméréseivel fontos adatokat szolgáltatott a múlt század hetvenes éveiben a hazai cukorbetegség előfordulásáról, kimeneteléről. Széles látókörű, humán műveltségű emberként példát adott környezetének, hogy a magas színvonalú szakmai tevékenység nem jelent feltétlenül szakbarbárságot.

Türelemmel viselt hosszú betegség után 89 éves korában, röviddel 90. születésnapja előtt otthonában csandesen elhunyt. Halála pótolhatatlan veszteség családjának, közvetlen és távolabbi környezetének, a hazai magyar belgyógyász és diabetológus társadalomnak. Nyugodjék békében.